

PÍSEŇ 0623

Plníme, Kriste, tvoje přání

Vítězslav Tugendlieb 1986

1. Pl - ní - me, Kri - ste, tvoje přá - ní a schá - zí - me se k dí - ků - vzdá - ní.

Sjed - not' nás v je - den ži - vý chrám, kde ni - kdo ne - cí - tí se sám.

Od - klá - dám všechno, co je mé, při - jí - mám spo - leč - né.

2. Pán mluví naší lidskou řečí, zve ohrožené do bezpečí.
Ať slyší každý, kdo má sluch, co v hluku světa šeptá Bůh.
Dej církvi bohatnout a růst slovem svých svatých úst.
3. Vkládám, co mám, na misku s chlebem a obsah srdce spojím s nebem:
Své slzy, strach i oběti, práce i prosby za děti;
to vše a víc, co znáš jen sám, ti, Pane, podávám.
4. Přilévám do kalicha s vínem dík za přátelství s Božím Synem,
za slunce, skryté v oblaku, za zemi, plnou zázraků,
za bratry, sestry, s nimiž smím sdílet se s Bohem svým.
5. Pán o všechno se se mnou dělí a já se bojím dát se celý.
Uzdrav mé mělké, malé já, ať zcela se ti odevzdá
a čerpá sílu ze zdroje lásky a pokoje.
6. Hlas zve a volá: Svaté svatým! V náruči tvé se zcela ztratím.
Tvůj dech mě křísí, zvedá dlaň, zas šťasten jsem a odhodlán.
Co ty chceš, Pane, chci i já, ve všem buď vůle tvá.
7. Ať nikdy nedozní zpěv díků v životě všech tvých učedníků.
I když tě ztrácí pohled náš, ty s námi, Pane, zůstáváš
a dáš nám sílu světu nést nejradostnější zvěst.
8. Dík za odvahu začít znovu, až vrátíme se do domovů.
I my tě zveme: Vejdi k nám, dej smysl bolestem i hrám,
probouzej k pravdě z planých snů, buď svátkem všedních dnů.